

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 93
פרשת כי תשא ט"ו באדר-א' תשע"א

הציבור הרחב מוזמן
לכנסי התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

ביום שני י"ז באדר-א' (21/2)
בשעה 18:15
בביה"כ "בן פורת יוסף"
רח' השייטת 2
בנס ציונה

וביום רביעי י"ט באדר-א' (23/2)
בשעה 20:00
"בית גיל"
רח' רמים 100
בכרמיאל

בואו בשלום!

אירוח מור באכזיב

40 חדרי אירוח ממוזגים עם מקרר
לית שטח, לית מאהל
אירוח קבוצות, אולפנות, סמינרים

המקום ניתן להשכרה
לישיבות ושבתות חתן

לחצונית: 052-5200435, 04-9524447

אגם חזאנים לבקר ולהתעדן

באתר "תאיר ניר"
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
www.tairneri.co.il

זמני שבת
כניסת שבת

16:52	ירושלים
17:07	ת"א
16:57	חיפה
17:10	ב"ש
18:05	ירושלים
18:07	ת"א
18:06	חיפה
18:07	ב"ש

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. ליש דרום 79315
טל. 599-599-590 1-פקס 08-6610015
tairneri@gmail.com דוא"ל

חסר לעם ישראל בארץ ובעולם

מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

מלך מלכי המלכים הקב"ה מנהיג את העולם מא' ועד ת'. אלפי שנים העולם מתנהל איך שהוא רוצה בבחירה חופשית של בני אדם והיום זה הגיע לקיצו וזה סופי!

יד ה' בכל מה שקורה בעולם כולו. יש "רעידת אדמה" קשה בכל ארצות ערב. האדמה רועדת תחת רגליהם. הקב"ה מסבך ומסכסך בין העמים ובינם לבין עצמם. באיזה דיוק ואחריות פועל הקב"ה, כל זה בלי לפגוע בעם ישראל במאומה.

אין אף ממשלה בעולם שיכולה לפעול, לעשות ולהחליט בעצמה. כל הממשלות בעולם מסובכות, חברי הממשלה רבים בינם לבין עצמם. בתוך כל ממשלה וממשלה, בכל ארץ וארץ, חברי הממשלה יכו אחד את השני.

כשהקב"ה פגע במצרים קשות (ביציאת מצרים), פגע במלאך שלהם בשמים ובאליל שלהם בארץ (הנילוס), כך עושה הקב"ה עכשיו ולזה אין פתרון לאף בשר ודם. שלבים שלבים הקב"ה מנקה את העולם, התחיל במדינות ערב כדי שלא יפריעו לעם ישראל. הליצנים וקטני אמונה חושבים שהגיע סוף העולם. הגיע **סוף העולם הרע**, מדינת ישראל - ארץ ישראל הקדושה והעם היהודי יהיו לתפארת לנצח נצחים. נהיה חכמים ונפעיל תבונה ונבין, מה קרה? מדוע הקב"ה עושה זאת עכשיו? למה לא לפני 10 שנים, 20 שנה? במצרים לא יהיה שלום לעולם, כי היא הכח המשפיע על העולם כולו, מצרים זה האליל של העולם והתחיל הקב"ה לפרק ולרמוס אותו. כך יפלו כל מדינות העולם, מדינות ערב ואחריהן שאר המדינות, בשלבים יפים ולפי הוראות הקב"ה. כל זה בלי לפגוע בעם ישראל בכלום.

כל רעידות האדמה שעברנו היו רק הכנות ומבוא לפתח הגדול - לרעידה קשה ולזעזוע גדול בעולם. **השיטפונות** יהיו במקומות שאדם לא יאמין שיהיו שם שיטפונות. התפרצויות הרי הגעש יהיו קשות מאוד, אנשים יראו בתקשורת דברים קשים שעין אדם לא תוכל לראות. שלגים, גשמים ורוחות עזות וקשות. הצונאמי בכוננות בהרבה מקומות, הכל בשלבים ובעתו ובזמנו. כל זה עושה הקב"ה בשביל היהודים, בשביל עם ישראל. **השנאה ליהודים בעולם כולו תתגבר מיום ליום** לא יתנו להם להתפרנס בכבוד, יפגעו להם בחנויות, במסעדות ובבתי קפה כדי שהיהודים יבואו לא". **הכלכלה בעולם כולו תלך ותדעך** בכל מקום ומקום וארץ ישראל תפרח ותפתח עד אין סוף. כל זה קורה בגלל הגאולה והתגלות מלך המשיח בימינו.

המשיח נמצא בקרבנו, הוא המיועד האחרון מתחילת העולם ונמצא, קיים ופועל, אין עוד תקופה אחרת שתבוא, זו התקופה - זה הזמן להתגלות מלך המשיח. הקב"ה מזעזע את כל העולם, מזעזע כל אחד ואחד, מזעזע כל יהודי ויהודיה בעם ישראל ובעולם כולו שכולם יגידו: "שמו אחד אחד הוא אחד אין אף אחד מלבדו. הוא מלך מלכי המלכים הקב"ה".

הסברא שיש כאן הודאה להקב"ה ששלח את המשקה באמצעות בעל הבית. (דברי מרדכי פרשת לך-לך עמ' קכ"ה)

אומרים חז"ל על מצות ברית-מילה (שבת ק"ל) "כל מצוה שמסרו ישראל עצמן... עדיין מוחזקת בידם". פירש רש"י שם: עושים אותו בשמחה - שעושים משתה... ויש אומרים שחייבים לעשות סעודת מצוה וחייב זה מדאורייתא (שו"ע או"ח סי' תקנ"א סי' י' בשע"ת שם ס"ק ק"ל) ויש אומרים שהוא מדרבנן.

מרן פסק (יו"ד סי' רסה סי' י"ב) נוהגים לעשות סעודה ביום המילה. מכל מקום, סעודה זו נקראת סעודת מצווה ונוהגים שאבי הבן לא מזמין לסעודה, כיון שהרמ"א (שם) אומר שמי שמוזמן לסעודת מצוה ולא הולך הוא כמנודה לשמים. למעשה, יש נוהגים שמוזמנים על סעודת המילה ויש מחמירים רק להודיע על קיום הברית בלי לומר שמזמין. כל זה הוא רק לגבי סעודת הברית עצמה, אך לסעודת "ברית יצחק" או "שלום זכר" - נהגו להזמין. (דברי מרדכי פר' לך לך עמ' קכ"ו)

הלכות סעודת מצווה

אין לערוך כל מסיבה או שיעורי תורה בערבוביא של נשים וגברים יחד, אלא יש לעורכם גברים לחוד ונשים לחוד ומחיצה מפרידה ביניהם. אם יושבים ללא מחיצה - אין זה סעודת מצווה. אומנם, לשם קירוב רחוקים לתורה, מותר לעשות פעילות מעין זו גם ללא מחיצה, אך באופן שישבו בנפרד כפי שפסק ה"חזון איש" (או"ח סי' ט"ז אות י"א), משום עת לעשות לה'. (מתוך שו"ת ה"ה תשמ"ח-תשמ"ט סי' ה')

אדם שמתארח אצל חברו ומגישים לו יין, לא יאמר בתחילה כדרך העולם: 'לחיים' ואח"כ יברך "בורא פרי הגפן" וישתה, כיוון שאין זו דרך התורה להקדים ברכת עבד לברכת קונו. הסדר הנכון הוא שתחילה יברך על היין וישתה ממנו ואח"כ יברך את בעל הבית בברכות השגורות 'לחיים' וכדומה.

אם מתארח אצל אדם שלא יודע הלכה זו והוא עלול להיפגע ולהקפיד, אזי רשאי להקדים ולברכו 'בחיים' ואח"כ יברך וישתה ויסמוך על

צוהר לתיבה - הרב חנן חסן שליט"א

"וַיַּצַּר אוֹתוֹ בַּחֲרָט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסַּכָּה" - עֵגֶל עַל מַה וְלִמָּה?

מפאת ריבוי השאלות בנושא, נצטמצם לעובדה שהתוצאה ממעשהו של אהרון היתה עֵגֶל דווקא! אם מדובר בעגל אחד בלבד, מדוע מכריז הערב רב "לכבודו", אלה אלקיך ישראל, בלשון רבים? אלא שמעשה שטן-ה' עֵגֶל שיצא מן האש, הפגין סימני חיות, נער כחמור ואף אכל עשב. השימוש בלשון רבים, כמו רומז על היותו בן-כלאיים ועל פי הזהרה הקדוש, היה מעורב משור וחמור.

מדוע אם כן קראתו התורה 'עֵגֶל' דווקא, למה רומז שמו וכיצד הוא מסמל את חטאו של העם? עֵגֶל הוא וּלְדָוִד שֶׁל פֶּרֶה בְּגִיל הָרֶךְ, שעדיין לא הגיע לעצמאות. מה שמייחד את הֶעֱגֵל הוא עֵינָיו הַגְּדוּלוֹת וְהַעֲגוּלוֹת, המפלבלות וקרועות לרווחה, כמו מנסות להבין את מה

שקורה "לעיניהן". מראה זה כה ייחודי לֶעֱגֵל, עד שהוליד את הביטוי הספרותי "עֵינֵי עֵגֶל". הביטוי בא לתאר מבע של תהייה וחוסר הבנה של המתרחש לעיניו, כעגל שזה עתה יצא לאוויר העולם ובווהה. מה לכל זה ולחטא הֶעֱגֵל? נחלק את המילה עֵגֶל, על דרך הגייתו, לשתי הברות ע-גל. האות עין מייצגת את העין הביולוגית, האיבר המשמש את חוש הראייה הפיזי. הצירוף ג'ל' מרמז על גילוי של משהו נסתר.

אכן, כל הסיפור התחיל בחיפוש אחר אבידה חשובה, וַיִּנְרָא הָעָם כִּי בִּנְשָׁשׁ מֶשֶׁה לְרֹדֶת מִן הָהָר. העם מייחל עד בוש לשובו של משה, כפי שהבטיח, אך בעיניים הגשמיות, הם אינם רואים אותו ש. המבחן הקיים בעבורם הוא מבחן הראייה, אם אני רואה משהו בעיניים, אז הוא קיים. עֵגֶל - העין מגלה את המציאות. העין הגשמית היא הקובעת ובאמצעותה נבין את המציאות המורכבת. הם לא מבקשים להחליף

את האלוקים חלילה, אלא שעד לפני ארבעים יום עמד לצידם "משה איש האלקים" איש לכל דבר, אותו ראו מידי יום, שחסך להם את הצורך והקושי שבהתקשרות ישירה עם האלוקים. ועתה אבוי, "זה משה האיש אשר הֶעֱלָנוּ מארץ מצרים לא ידענו מֶה הָיָה לוֹ". משה הוא שחסר להם ואליו, או למחליפו לפחות - הם נושאים את נפשם. הם צריכים דמות שניתן לראותה בעיניים ואף לעקוב אחריה, "קום עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹקִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ". במקרא בכלל, משמשת המילה "אלקים" גם במשמעות של שופט או מנהיג, כפי שאומר הקב"ה למשה "רָאָה נָתַתִּיךָ אֱלֹקִים לְפָרְעָה".

חומרת החטא בכך שהסיפור התרחש אחרי מעמד הר סיני, בו הם זכו לגלות שכול מה שנראה בעיניו בשר, מסתיר בעצם על הפנימיות, על האלוקות השורה בכל. בהר סיני הגיעו למדרגת "וכל העם רואים את הקולות", הם יכלו

לראות אפילו את פנימיות הקולות ואת המסר המובע בהם, והנה הם נופלים מאיגרא רמא לבירא עמיקתא. הם רוצים לשוב ולהעמיד את העין הגשמית כאמצעי היחיד לגילוי ולכן הם "זוכים" ב"עֵגֶל מִסַּכָּה", עֵגֶל שמסתיר (מִסַּכָּה = מְכַסֶּה) על האלוקות.

עשיית הֶעֱגֵל כמו מבטאת נסיגה רוחנית מהמקום הגבוה אליו זכו להגיע. תחילה הם אכן מוֹנִיעִים ע"י הרצון להשיג חלופה למשה, אך מרגע שהחלה ההסתרה שבמתן מונופול לראייה הגשמית, הדרך אל העיוורון המוחלט - קצרה, "סָרוּ מִהָר מִן הָדָר... וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ". חלק מהם מוֹסִתִּים ע"י ה"עֵגֶל רָב" לראות בֶּעֱגֵל גם חלופה לאלוקות. לאחר אכילה ושתייה, "וַיִּקְמוּ לְצַחֵק", יש מקום לשתף עוד חושים אחרים, "לעשות צחוק" מהמגבלות המיושנות שקיבלו על עצמם, מגבלות של צניעות ואיסורי עריות, "ובעצם למה לא לגלות", למה שלא "יקומו נָא

הנערים וַיִּשְׁחָקוּ לִפְנֵינוּ"? כי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, אז למה שלא נראה קצת מן "הפנימיות", מן "האדם האדום"? עם האוכל בא התיאבון ומתגברת השאיפה לחומרנות. כאן באים לידי ביטוי שני צדדים קשים ומהותיים שבעגל הזהב. האחד, היותו עשוי מזהב, מלשון "זה-הב" - השאיפה לעוד שאינה יודעת שובעה. המרכיב השני הוא הצד "החמורי" שבו הִמְסָה לצד החומרנות.

מהו תיקונו של "עֵגֶל הזהב", האם אנו אומרים להתהלך חלילה כעיוורים באפילה ולהתעלם ממראה עינינו? הלא חוש הראייה הינו אחד מהחושים שעליהם אנו מודים לקב"ה מידי בוקר, בברכת "פוקח עיוורים"? ויכולת הראייה חשובה כל כך עד שאמרו חז"ל ש"הסומא חשוב כמת"! את התשובה לכך ניתן למצוא אצל דוד המלך, שכמו הופך את סדר ההברות שבמילה ע-גל, בבקשו מהקב"ה "גֵּל עֵינֵי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ". העין הגשמית אינה תנאי הכרחי ומוקדם לגילוי, וקיימות גם טעויות אופטיות למכביר. אם הקב"ה אינו פוקח את עינינו לראות נכוחה, אזי למרות "העיניים הבריאות" שיש לנו, נראה את הדברים עקום ונפעל, חלילה, להיפך ממה שהגיון בריא מחייב. הגילוי הוא מאיתו יתברך והעיניים, אינן אלא אחד מהאמצעים בהם הקב"ה מעביר לנו את שפע האורות והמסרים הכרוכים בהם. לכן, עלינו להפנות את עינינו לכיוונים בהם נכון לחפש ולא לכיוונים בהם עלולות עינינו ללקות בסנוורים או בעיוורון רוחני חלילה. לכן התורה גם מזהירה אותנו שלא לתת עצמאות לעינינו ולא להפקיר בידיהן את המושכות, "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זִנִּים אחריהם".

עינינו ניתנו לנו כדי שתשמשנה אותנו, על דרך הטוב ולא כדי שנשמש חלילה - כלי שרת בעבור, "העין רואה = הלב חומד" הגוף עושה את העבירה". כאשר האדם מבקש מהקב"ה שיסייעו בגילוי האמת והטוב, כאשר האדם עושה שימוש בעיניו מבלי לחרוג מהוראות היצרן, המפורטות בתורת ישראל, אז הוא זוכה לגילוי אמיתי, של הטוב האלוקי בכל הקורה לו ובכל הסובב אותו - ל"אַרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת".

לו. כשמשה קיבל את ההחלטה, התעצב אל ליבו, הכח הרוחני התנתק ממנו וירד לעולם החומר. האותיות פרחו מהלוחות,

והלוחות - שעד אותו רגע לא היה להם משקל והיו כמרחפים באוויר כמו ארון הברית - נעשו כבדים ביותר, עד שלא יכול היה משה להחזיקם יותר והם נשברו.

אהרון הכהן, ראה שעדיין לא הגיע הזמן שמשה ירד, לעומת זאת העם היה בלחץ, רצה להרוויח זמן ואמר להם להביא זהב מנשותיהם. אם אהרון לא היה מתערב בעניין עשיית העגל, לא היתה לעגל חיות. אך כיוון שקיבל אהרון מידם את הזהב וגעשה שותף, העגל נהיה כביכול מעורב מרע וטוב, מטומאה וקדושה עד שהיה יכול העגל לדבר ולזוז. כך נהיה חור בהגנה של עם ישראל וחזרה קליפת הנחש של עירוב הטוב והרע בעם ישראל.

זהו תפקידו ותפקיד המשיח להפריד בין הרע והטוב. שישלוט הטוב ויישחט מלך המשיח את הרע, בימינו.

היה אמצעי לחיבור בין הארץ לשמים. לולא משה, לא היה חיבור נשמות ישראל לקב"ה. כשחזר משה עם לוחות הברית והתחבר כבן אדם לעולם הזה, אמר לו הקב"ה "לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים" (שמות לז, ז).

לאחר שראה משה רבינו את העגל אשר עשו, הוא עשה חשבון שאם הוא לא ישבור את הלוחות - כל עם ישראל ובאי העולם ימותו, כיוון שהלוחות

משה הוא היחיד בעולם שיכול היה לעלות לשמים ולהוריד את לוחות הברית, כי חציו היה מלאך וחציו אדם. הוא היחיד בעולם שיכול היה להתנתק מהגוף שנשאר בהר סיני ולעלות לשמים בלבוש מלאכים.

"מעשה אלוקים המה והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות" (שם, לב, טז). הלוחות הם תחנה אין-סופית של אור, כמו אורו של משיח המפרק כל דבר שאינו

זכאי. לכן, רק לאחר שיצאה מעם ישראל זוהמת הנחש במעמד הר סיני, יכלו לקבל את התורה ואת לוחות הברית שהם מעשה ידי ה'. כשמשה הבין שאם לא ישבור את הלוחות, האור שלהם יכָּלָה את כל הרוע בעולם, הוא העדיף לשבור את הלוחות, מאשר להשאירם שלמים וכל עם ישראל ימות והוא יקים מחדש את עם ישראל, שהרי דבר שבור אין בו כח. זאת היתה החלטה קשה מאוד - אך הברירה היחידה שהיתה

יישר כוחך ששוברת

משה רבינו היה בריאה מיוחדת, לא כמו כל האדם. היה בשליטה מלאה מריבונו של עולם. ממנו לא היה כלום, הכל קיבל מהקב"ה. משה הוא היחיד בעולם שיכול היה לעלות לשמים ולהוריד את לוחות הברית, כי חציו היה מלאך וחציו אדם. הוא היחיד בעולם שיכול היה להתנתק מהגוף שנשאר בהר סיני ולעלות לשמים בלבוש מלאכים. למרות שהמלאכים נבהלו ואמרו לפני הקב"ה: "ריבוננו של עולם מה לילוד אשה בינינו?" (שבת פח), הכוונה היא שהגוף שלו היה חי למטה בהר.

אף על פי שעלה בלבוש מלאך, זיהו שגופו חי. אם הגוף היה קבור באדמה, לא היו רואים אותו המלאכים בלבוש של המלאכים. הוא התנתק מהגוף כי היה כחצי מלאך והתלבש בגוף אחר - של מעלה. זו היתה הסיבה שמשה יכול היה להוריד את התורה מלמעלה למטה, כי הוא יכול היה להיות למעלה ולמטה וכך לחבר שמים וארץ. משיח צדקנו אותו הדבר, רק בעוצמה רבה יותר.

משה הוריד את התורה, את לוחות הברית והתחבר חזרה לגוף יחד עם התורה, כי משה

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 599-599-599 1- בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

ניתן להוסיף פיקוד שבת באישור מכון צומת

במגוון מוצרינו: קלנועיות יחיד, קלנועיות מתקפלת ועוד...

קלנועיות וכלי רכב חשמליים 054-3336886 www.galgalyaziv.co.il

ב"ה

מחובה לזכות

נכנסנו לבית הכנסת ביישוב בו התארחנו, המארח הצביע על כיסא פנוי, סמוך לאחד החלונות הגדולים, התיישבתי שם. כעבור מספר דקות הגיע אב עם בנו הקטן והתיישב בכיסא לפניי, הילד הקטן עמד לידו ושלח בי במבטים עוינים. כעבור זמן קצר הוא התקרב אליי במהירות. ובידו הקטנה נתן לי מכה על רגלי ונסוג לאביו, הופתעתי מהמכה. לא עבר רגע נוסף ושוב הוא הגיח נתן לי מכה ונסוג, הפתעתי התחלפה בהתקוממות פנימית וכעס, אמרתי לעצמי: "חסר לו שיתקרב, הפעם אחטיף לו מכה, מה זאת החוצפה הזאת!" כמובן שדעתי הוסחה מהתפילה.

לפתע 'תפסתי את עצמי' בכעסי עליו. אמרתי לעצמי: "מה קורה לך, סך הכל ילד קטן, מה אתה 'נדלק', כנראה משהו מטריד אותו".

ה', בעקבות שינוי נקודת המבט שלי על הילד הקטן, קבלתי כוח לפעול באופן שונה מהותית. הילד התקרב שוב והניף את ידו לתת לי מכה, אך הפעם תפסתי את ידו וחייתי אותו, ובידי השנייה ליטפתי את ידו וחייתי אותו, ליטוף ועוד ליטוף, העוינות והכעס שבפניו התחלפו לחיוך, הרגשתי דרך ידו איך הוא מרפה את כל גופו ומאפשר לי להמשיך ללטף, הוא חיך אליי וחזר לאביו, המאבק הסתיים. באותו רגע הרגשתי שמחה עצומה על הזכות והכוחות שהקב"ה זימן לי להפוך מצב מר למתוק. הופתעתי מכך שהשינוי שהתחולל בי, בלבי, הצליח לחולל שינוי בלבו, ממש כמו בכלים שלובים ששינוי בצד אחד מתחולל גם בצד השני - פלא. תפילתי התרוממה לגבהים חדשים באותה שעה.

בסיום תפילת העמידה, ראיתי שהילד הקטן עלה על הכיסא 'שלי' והביט דרך החלון על הילדים ששיחקו בחוץ. אז הבנתי את פשר כעס, הכיסא שבו ישבתי למעשה היה הכיסא שלו. בכל פעם שהוא בא עם אביו לבית הכנסת, הוא היה עולה על הכיסא ומביט החוצה על הילדים המשחקים בחוץ. הבנתי

שלמעשה אני תפסתי את מקומו. ליטפתי אותו ושאלתי אם כעס עליי בגלל שלקחתי את כיסאו והוא אישר זאת במבט מושפל. פעמים רבות התגובות שלנו, כלפי אנשים שיש לנו עימות איתם, מסתירות את הטענה האמיתית שלנו כלפיהם, כי תגובותינו כלפיהם משקפות את התסכול שלנו מאי-ההסכמה עימם בעניין מסוים או מהאכזבה שלנו מהם או ממעשיהם.

תגובתנו בדרך כלל, מביאה אותם להגיב תגובה אישית כלפי תגובתנו ואנו שוב מגיבים תגובה לתגובתם. המצב מחריף, ובכך נוצר מצב שלא מאפשר התייחסות לטענה המוסתרת שבשמה אנו מתוסכלים ומאכזבים. בהיעדר ברור האמת אנו מנתקים את עצמנו לא רק מחברנו אלא גם מבוראנו.

זהו מעגל התסכול הנוצר כאשר אנו פועלים רק מהמקום האיש, הסובייקטיבי ולא גם מהמקום העקרוני - הענייני. הפתח לצאת ממעגל זה, תלויה במוכנותנו הנפשית לקבל שכל פגיעה שכואבת ומסעירה אותנו, משקפת פגיעה עצמית שלנו עם רגישות מסוימת שלנו. למעשה, ההשגחה מכוונת אותנו להבין שהפגיעה שלנו נובעת מעניין עקרוני המוסתר מתחת לפני השטח. במידה והאדם לא מוכן לקבל הנחה זו, הרי שהוא עלול לשקוע בראייה אישית מצומצמת, המובילה בהכרח למאבק גלוי או סמוי ובכך האדם 'נופל לתהום עצמית' שקשה לו לצאת ממנה.

בסיפור, הילד הקטן בא בשם האמת שלו - שתפסתי לו את כיסאו, אך במקום להביע זאת ישירות ולבקש את מקומו, הוא נכנס לתסכול מכך שמצא אותי יושב בכיסאו. תסכול זה הביא אותו להגיב בתגובות אלימות שמטרתם הייתה לסלק אותי ממקומו או להעניש אותי. תגובה זו הביאה אותי לרצון להגיב באותה דרך נגדו, כי הוא פגע בי. מהרגע שהפרשנות

שלי השתנתה כלפיו, התגובה שלי התהפכה ממכה לליטוף ולא נגררתי לרמת התגובה שלו. תגובתו השתנתה, כי הוא קלט שאין לי איתו מאבק - אין לי כוונה לפגוע בו אישית, ונהפוך הוא אני אוהב אותו. מכאן נוצר הפתח לברור האמת - בעזרת השמיים, בנחת.

אנו המאמינים בהשגחה פרטית, יודעים בוודאות שכל אירוע שאנו מעורבים בו עם אדם שני הוא משמעותי - "והאלוקים אָנָּה לידו" - הקב"ה הוא המזמן את המפגש, בידינו ההחלטה אם לגלול החובה של האחר (החבר, בן הזוג הילדים וכו') יגרור אותנו לפעול לפי החובה שלו והחולשות שבנו, או שנבחר באותה שעה ממש, להפוך את החובה שגולגלה אלינו לזכות עבורנו ועבורו. שהרי "מגלגלים חובה על ידי חייב וזכות על ידי זכאי", לכן ברור שהאדם המגיב כלפינו, מגיב ממקום שהוא חובה לו - חולשה שלו. ברור גם, שאם אנו מפרשים את תגובתו כחובה, הרי זה משום שיש בנו חובה - חולשה דומה. כעת הקב"ה מפגיש אותנו איתנו ומאפשר לנו להפוך את חובתנו לזכות - לזכות פנימית, אשר תאפשר לנו מבורא עולם כוחות חדשים. זהו רגע בו נוצר פתח לברר את העניין באמת ולהגיע לשלום, לשלמות.

אין ספק שאדם בוגר שמצליח להסתכל 'דרך חלון ההשגחה' ולשנות את תגובתו ולא להיגרר לתגובה אוטומטית הגנתית, פותח את הפתח לברור גלוי עם השני. אדם זה מסוגל להציב שאלה פשוטה לעצמו או לחברו: "כשאתה מביע את תסכולך בהטחות אשמה, באלימות מילולית, במאבק או ניתוק ודיבורים אחרי הגב, מה אתה בעצם רוצה להגיד ואיך מצליח להביע ישירות? התמודדות חיובית עם השאלה עשויה להביא אותם להסתכל יחדיו דרך החלון אל העולם ובוראו.

אילו היינו מוכנים להודות, בשלב ראשון של עימות, ברגשותינו כלפי עצמנו וכלפי השני ולהבין שהן מבטאות את פגיעתנו האישית ומתוך כך לבקש לברר את העניין האמיתי שהביא לפגיעה, היינו מצליחים להביא את האדם השני, הפוגע, לברור עקרוני ואמיתי שהיה בו לשנות את דעתו או את דעתנו במידה ואנחנו טעינו. היפוך המציאות מחובה לזכות הוא בידינו.

מכון אבי'ה - מאמנים באמונה | לברורים ותגובות - 02-6567787

דוא"ל: avia@dolev.org | כתובת האתר: www.avianet.co.il

בס"ד

גן ארועים חלומי ואולם יוקרתי
בכניסה לקיבוץ "ברור חיל"
אשר נמצא בחבל ארץ מקסים בדרום הארץ.

התפילה של אבי'ה

כשר בהשגחת הרבנות - אפשרות לגלאט כשר.

במקום צוות מסור, אדיב, מקצועי ויצירתי אשר ילווה אתכם ויהפוך את האירוע שלכם לחוויה בלתי נשכחת.

מקום האירוע:

www.GANEI-SHLOMO.CO.IL

08-6890829, 054-7630780

עונג שבת - מתוך הספר "אביהם של ישראל"
חלק ג', על מרן הראשון לצ"ה הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

איך זוכים לבן?

הרב זצ"ל הוקיר ביותר את התורה ואת לומדיה. כל היום הייתה התורה שיחתו, דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. על חשיבות הפצת התורה אצל הרב, ניתן ללמוד מעט מהסיפור הבא:
מספר אל"מ במילואים ישראל טויטו: אנחנו מחלקים את הדפים של "קול צופיך", הדפים המודפסים של השיעור שהרב זצ"ל היה מעביר מדי יום שני בערב. יום אחד הגיע אליי יהודי מאפרת וביקש שאסדר לו ברכה מהרב. באתי עם היהודי אל הרב והוא ביקש ברכה לבן זכר. הוא הסביר לרב שהוא בן יחיד במשפחה שיש בה שש בנות והוא רוצה בן שיישא את שם המשפחה שלו. הרב שאל אותו: "כמה בנות יש לך?" ארבע. "בריאיות?" כן! "שלמות?" כן!
"אז מה אתה רוצה?" בן ממשיך.

אני זוכר את הרב צוחק על הבקשה. הוא אמר לו: "עזור לישראל טויטו לחלק את הדפים של 'קול צופיך' ואחרי כמה זמן, הבקשה שלך תתמלא". היה זה רעיון טוב, כיוון שלאותו אדם הייתה משאית והוא התגייס לחלק עימי את הדפים. כמובן שהוא גם קרא אותם והתחבר לעניין הזה של הפצת התורה בעם ישראל בשמחה.

יום אחד, בדרכנו לחלק את הדפים בקריית-ארבע, עברנו בחברון. באותה שעה היו שם יריות והחיילים השיבו אש. היריות היו מימין ומשמאל ואנחנו בתווך. אני רגיל מהצבא להיות בתוך אש ולא נבהלתי כל כך, אבל האיש בעל המשאית ישב מאובן בתוכה ולא יצא ממנה. מבוהל כולו הוא תפס בחוזקה בהגה כאילו הוא המשענת שלו ולא צעקתי לו שיצא מהרכב וישכב על הרצפה, אבל הוא לא שמע אותי, או שלא היה מסוגל לזוז. יצאנו משם בריאים ושלמים בגוף אבל לא בנפש. האיש הזה התחיל לצעוק עליי: "השתגעתי? לאן אתה לוקח אותי? בסוף לא יהיו לי לא בנים ולא בנות. יותר לא אסע איתך. תעשה מה שאתה רוצה, אני לא נוסע יותר!".

אכן, מאותו שבוע הוא הפסיק לבוא ואנחנו היינו צריכים לחפש מחלקים אחרים. לא עבר זמן רב מאותו אירוע ואשתו שהייתה בהיריון, ילדה תאומות בנות.

האיש כמעט השתגע. הוא כל כך רצה בן וקיבל שתי בנות. הוא בא אליי כועס ושאל: "מה זה? לא ראיתי דבר כזה. איפה הברכה של הרב?" אמרתי לו: "הפסקת לחלק דפים! זה מה שקורה". הוא אמר לי: "אני לא נוסע יותר מטר אחד. לא מסתכן". אמרתי לו: "לך תגיד את זה לרב".

הוא הסכים והלכנו לרב. הרב אמר לו: "אתה יודע איזו מצווה גדולה זו להפיץ תורה? אנשים לוקחים את הדפים הללו ולומדים בהם. יש שמספרים מתוכם דברי תורה לאנשים אחרים, וכל הזכות הזו נזקפת לזכותך. שליחי מצווה אינם ניזוקים. למה אתה מפחד? אל תפחד".

לבסוף הרב שכנע אותו והוא אמר לרב: "מעכשיו אני נוסע לאן שיש לי יגיד לי. לא מפחד יותר". לא עבר זמן רב והוא גילה לי בסוד כי אשתו שוב בהיריון והוא מבקש לדבר עם הרב ביחידות. הבאתי אותו אל הרב, ואחרי שיצא משם הוא סיפר לי בשמחה כי זה עובד. האולטרה-סאונד הראה שיש לו בן.

"אני בהלם". הוא אמר לי. "שמעתי על הניסים של הרב, אבל זה מדהים לראות איך הברכות של הרב עובדות".

(ישראל טויטו, אל"מ במילואים)

בס"ד

נר לרגלי
דברך ואור לנתיבותי...
הישיבה הגבוהה - בטבריה

הישיבה הגבוהה "נר לרגלי" בעיה"ק טבריה

מסאגות אמת

להיות חלק מבית מדרש שוקק חיים

לימוד גמרא בעיון אליבא דהלכתא
לימוד ש"ס בבקיות וביסודיות, תכנית לשלוש שנים
לימודי אמונה וחסידות כפיתוח האישיות ובקשת אלוקים

להיות

כעובד ה' המבקש להעצים את כוחות הנפש
מתוך העמקה ולימוד בחבורה.

להתחבר

ולחבר את הלימוד בבית המדרש לעשייה
חברתית-ציבורית עם עם-ישראל בטבריה:
קירוב לבבות, פעילות עם בני נוער,
בית מדרש קהילתי, פרויקט בר-מצווה ועוד...

ללמוד

בבית מדרש חם, תוסס באווירה נעימה
ומיוחדת עם הקדושה האופפת את עיה"ק
טבריה.

15 שנות אמת מוסדות אמת

הרג 27 | 054-9900630 | הרג אלכזר 052-6735749

"אוחיל יום יום אשתאה. תמיד עיני צופיה.
עברה נא ואראה אדמת קודש טבריה"

תאריך

למה לשלם יותר?

חדש אשדוד, אזור התעשייה רח' בעלי המלאכה 6
ירושלים, רח' בית הדפוס 27 גבעת שאול
בני ברק, אזור התעשייה רח' הקישון 5
מגדל העמק, א. התעשייה הדרומי ליד האצטדיון
קרית ביאליק, אזור התעשייה רח' הנס מולר 6

